

09 mei 2023

De natuur is de leermeester voor het werk van Mique Huijbregts

De liefde voor de natuur kreeg Mique Huijbregts (1947) met de paplepel ingegoten. 'We gingen praktisch elk weekend wandelen en drie keer per jaar wildkamperen. Behalve wat boterhammen waren we zelfvoorzienend onderweg. Al vroeg werd ik zo een enorme speurneus. Onze vakanties werden bepaald door waar we de meeste kans op mooie fossielen hadden. En geloof het of niet, ik heb ze thuis nog allemaal bewaard.'

Tekst: Sandra Mackus

Omdat de kunstacademie niet echt beviel, studeerde ze uiteindelijk af als bouwkundige aan de TU in Eindhoven, waarna ze in de duurzame landbouw terecht is gekomen. Toch heeft Mique het creatief bezig zijn nooit losgelaten. Het biedt voor haar een andere insteek om met de natuur om te gaan en deze waar te nemen. Daarbij heeft de kunstenaar met name oog voor het vergankelijke, dat wat anders, ziek, kwetsbaar of rottend is. Geïnspireerd door het boek *Benedenwereld* (Robert Macfarlane) ziet ze de grond onder onze voeten 'als een prachtige metafoor voor alles wat we niet willen zien.'

gerycled papier uit oud bouwmateriaal +gedroogde schubben van gevonden slang, geaccentueerd met Saaidraadje

In haar werk probeert ze de waarde van de natuur nog sterker aan het licht te brengen, door er creatieve toevoegingen in aan te brengen. De laatste tijd gebruikt ze daar ook haar naaimachine voor waar ze eerder nooit mee werkte. Deze achterstand is een voorrecht geworden: 'het heeft me vooral geholpen om alles op mijn eigen manier uit te proberen. De steken blijven er altijd wat onbeholpen uitzien. Dat vind ik eigenlijk wel passen bij mijn werk dat vaak over vergankelijkheid en de schoonheid daarvan gaat.'

op druiventakken lappen op oplosbare vlieseline gestikt

[Bestel boeken, materialen en magazines!](#)

[NAAR WEBSHOP](#)

Tevens is Mique geïnteresseerd in het zelfherstellend vermogen van de natuur. 'Toen ik een keer een paddenstoel zag wiens hoed aan één kant gebroken was, heb ik met naald en draad, heel de rand van de hoed verstevigd. Een dag later was hij – weliswaar wat minder sappig – helemaal gaaf. Toen ben ik het meer gaan doen. De intentie is om energie toe te voegen, waardoor de plant of boom daar zelf op door kan teren.'

ecoprint kaasdoek donkerblauwe ipomea

De laatste jaren is de kunstenaar geregeld bij haar dochter en haar gezin in Kenia. 'Ik kijk hier mijn ogen uit in de natuur en leef mee met de aardse overlevingskracht. Ik probeer die al een beetje te laten zien in mijn natuurkunst. Het voelt totaal niet meer als verscheurdheid, maar als rijkdom. En het verhaal gaat hopelijk door.